

РЕШЕНИЕ

№ 3507

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8172** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Фондация “Върховенство на закона”-С. с представляващ Ю.Н. и с проц.представител адв. И.Я. против Решение № 4/24.07.20г на Кмета на [община] по заявление по ЗДОИ с вх.№ 92-00-66/13.07.20г.

В жалбата се сочи, че заявената общ.информация всъщност е била предоставена- с обж.Решение № 4/24.07.20г, но вместо в заявената форма/на ел.поща/, се предоставя чрез преглед на информацията на място в сградата на [община].Предоставянето на информацията във форма,различна от заявената/при това без посочени никакви основания за това/, е нарушение по чл. 27 ал.1 от ЗДОИ и следва да се приравни на липсата на предоставяне на заявената информация. Моли се Съдът да отмени Решението и да върне преписката с указания информацията да се предостави в заявената форма, претендират се и разноски. Прави се позоваване на практика на ВАС- д.№ 5706/18г и д.№ 2999/18г, както и д.№ 386/19г на Адм.съд-К..Жалбоподателят не се представлява в съд.заседание. В писмени бележки се поддържа жалбата и се претендират разноски по списък.

Ответникът Кмета на [община] депозира писмено становище за недопустимост на жалбата, позовавайки се на практика на Адм.съд-Г./д.№ 90/20г/.Сочи се, че обжалването е част от развита схема на адвокати за събиране на разноски по съд.дела по ЗДОИ, като не е налице правен интерес от обжалване при наличие на предоставена общ.информация. В ЗДОИ липсва норма, задължаваща органа да предостави информацията във формата, посочена в заявлението , като неспазването на формата не

води до незаконосъобразност на обж. Решение.Оспорва се присъждането на адв.хонорар на жалбоподателя при положителен за него изход от спора.В съд.заседание ответникът не се представлява.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта,заявител в адм.производство/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. АПК и ЗДОИ, поради което следва да се разгледа по същество. Относно наличието на правен интерес у оспорващия и възражението на ответника за недопустимост на жалбата, Съдът намира следното: 1/ дори според съд.практика, на която се позовава самият ответник /представено от него необжалваемо решение на Адм.съд Г./- жалба като настоящата/касаеща предоставена информация,но не в заявената форма/, е приета за допустима и е била разгледана по същество; 2/ съгл. цялостната практиката на ВАС /по други мат.закони, служебно известна на докладчика/, дори да е бил издаден положителен инд.адм.акт по заявление на лице, ако актът не покрива напълно и в детайли заявеното от лицето /въпреки, че в крайна сметка е положителен/, то за заявителя е налице правен интерес да обжалва наглед положителния адм.акт по заявлението му.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Фондация “Върховенство на закона”-С. е депозирала до Кмета на [община] заявление по ЗДОИ с вх.№ 92-00-66/13.07.20г.В заявлението са формулирани 6 въпроса, като е посочено, че предпочитаната форма за предоставяне на информацията е “копие на техн.носител-ел.поща”. Кметът на [община] се е произнесъл по заявлението с Решение № 4/24.07.20г, като е предоставил цялата заявената информация, но във форма по чл. 26 ал.1 т.1 от ЗДОИ-преглед на информацията на място в сградата на [община]”, за което да се състави протокол по чл. 32 ал.2 от ЗДОИ. Не са изложени никакви доводи защо не е съобразена заявената форма за предоставяне на информацията. Решението е връчено на Фондацията на 28.07.20г, като жалбата до Съда е от 10.08.20г.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от комп.орган-зад.субект по чл. 3 от ЗДОИ, в предписаната от АПК и ЗДОИ писмена форма, съдържа зад.реквизити по ЗДОИ и АПК, като липсват посочени фактически и правни основания защо не е уважена заявената форма за достъп. В хода на адм.производство не са допуснати същ.нарушения на адм.производствените правила, като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая/чл. 35 от АПК/ и не е нарушено правото на защита на лицето.

Съдът намира обаче Решението за мат.незаконосъобразно и противоречащо с целта на закона, по следните съображения: 1/ Страните се позовават изрично и явно съществува съд.практика в два диаметрални смисъла- че неспазването на заявената форма е мат.незаконосъобразност на Решението и че неспазването на заявената форма не води до мат.незаконосъобразност на Решението, след като в крайна сметка заявената информация е заявена. 2/ Настоящият докладчик счита, че неспазването на заявената форма за достъп е не само мат.незаконосъобразност на издадения положителен акт по заявлението, но и води до противоречие на издадения акт с целта на закона-ЗДОИ/тъй като създава привидност за уважено заявление и създава ненужни и необосновани физически пречки пред заявителя да се запознае с формално предоставената му информация/.Всъщност предоставянето на информацията не в заявената форма, когато няма обективни причини за това, може да доведе до

значително затрудняване или пълно лишаване на заявителя от физическата възможност да се запознае с формално предоставената му информация/особено когато реално се предоставя във форма-преглед на място в [населено място], а очевидно заявителят не е от това населено място и очевидно използва ел.начин за комуникация с институциите/.3/ Формата за достъп е както зад.реквизит на заявлението по ЗДОИ/чл. 25 ал.1 т.3/, така и зад.реквизит на постановения изричен акт по заявлението/чл.34 ал.1 т.4/; в случая е заявена форма по чл. 26 ал.1 т.4, като следва да се приложи и чл. 26 ал.3 от ЗДОИ; съгл. императивната норма на чл. 27 ал.1 от ЗДОИ, зад.субект е задължен да се съобрази със заявената форма за достъп/това е правилото по принцип/, като единствено и само при наличие на някоя от лимитативно и императивно изброените хипотези по т.1-3 от чл. 27 ал.1 , зад.субект може да не се съобрази и да процедира по чл. 27 ал.2 от ЗДОИ/сам определя формата/; в случая ответникът е процедирал по чл. 27 ал.2, като липсват изложени в Решението каквито и да е фактически или правни основания относно наличие на хипотеза по чл. 27 ал.1 т.1-3; след като формата за достъп е зад.реквизит на Решението, то в него следва да има изложени фактически и правни основания относно този реквизит/особено когато се процедира изключението по чл.27 ал.2/; в Решението е следвало да се посочи и обоснове коя хипотеза по чл.27 ал.1 т.1-3 е налице, като само това са възможните хипотези за несъобразяване със заявената форма.

Решението като мат.незаконосъобразно и противоречащо с целта на закона следва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне, в сроковете по ЗДОИ, при което или да съобрази заявената форма, или да обоснове с факти и посочи изрично коя хипотеза на чл.27 ал.1 т.1-3 от ЗДОИ е налице/в съд.производство това не става ясно/.

При този изход на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК, като следва да му се присъдят 610лв по списък /10лв дър.такса и 600лв договорен и внесен адв.хonorар/с ДДС/- мин.размер по чл. 8 ал.3 от Наредба №1/04г/.Не са налице основания нито по АПК, нито по ГПК на жалбоподателят да не бъдат присъдени разноските.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4/24.07.20г на Кмета на [община], по жалба на Фондация “Върховенство на закона”-С. с представляващ Ю.Н..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на [община] за ново произнасяне по заявление по ЗДОИ с вх.№ 92-00-66/13.07.20г на Фондация “Върховенство на закона”-С., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК- 14дневен от получаване на преписката.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Фондация “Върховенство на закона”-С. с представляващ Ю. П. Н. сумата от 610лв/шестстотин и десет лева/, представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: